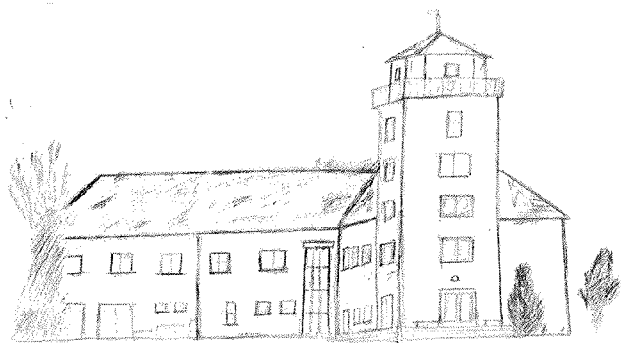
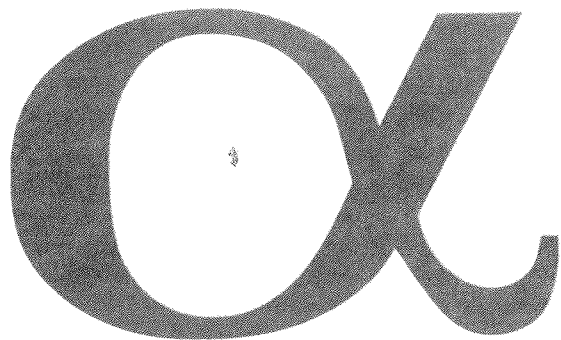

VI. ÉVFOLYAM IX. SZÁM ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA 2005. MÁJUS

Ballagás

Kedves búcsúzó Tizenkettedikesek!

Tegnap azt mondtátok, hogy már egy ideje minden elé odakerül az "utolsó" szócska - az utolsó torna óra, az utolsó áhítat, az utolsó ebéd, az utolsó becsengetés - és hogy ez milyen furcsa érzés. Bizony az, pedig ma is egy ilyen "utolsó" nap van: ma vagytok utoljára középiskolás diákok. Hétfőtől vizsgázók lesztek, aztán pedig - minden reménység szerint - érettségi bizonyítvánnyal rendelkező, felnőtt emberek. Egy életszakasz ma befejeződik és bármennyire vártátok is négy éven át ezt a napot, most mégis inkább szomorúak vagytok, mint boldogok. Miért?

Mert valami véget ér. Valami, ami sokszor fárasztónak és bosszantónak tűnt: a reggeli felkelések, az állandó csengőszó, a számonkérő tanárok, a szabályok, amiket be kellett tartani, de ezek a dolgok mégis lassan, észrevétlenül, akaratlanul az életetek részévé váltak. Kiszámíthatóvá tették azt, tudni lehetett, hogy mi történik majd szeptemberben és milyen lesz a "Ki mit tud?", hogy zajlik le az év végi fórum és milyen szavakkal kezdődik a német óra. Most mindennek a mai nappal hirtelen vége szakad és hétfőtől nem kéri el senki a bejáratnál az ellenőrzőket, nem ad fel házi feladatot és nem is kéri azt számon, nem ellenőrzi senki, hogy voltatok-e templomban, és akkor étkezhettek és ott, ahol csak akartok. De ezzel együtt eltűnik az osztály is, a pad, ami minden reggel ismerősként várt, a társak, akik számon

tartották az örömeiteket és bánatokat, a bolondozás a szünetekben, az érzés, hogy tartoztok valahová. Lesz persze majd más, egyetem, főiskola, előadások, szemináriumok, egy másfajta, lazább, felnőttesebb kötődés egymáshoz. De ilyen jellegű nem lesz többet, mert a középiskolás éveknek éppen az a varázsa, hogy ott lesz az ember gyerekből felnőtté.

Én még nagyon jól emlékszem rátok, amikor a gólyatábor után először iskolába jöttetek. Félénk, bátortalan gyere-

kek voltatok, aggódva kapaszkodtatok a frissen szerzett barátaitokba, próbáltátok megtalálni a helyeteket a többi, már ismerősként mozgó "nagy" között. Aztán évről évre bátrabbak lettetek ti is, és mosolyogva méregettétek a szeptemberben bekerülő újakat. Már minden megszokott és ismerős volt, és ez biztonságot adott. Most ez tűnik el egyik percről a másikra körülöttetek, ezért ez a szorongó érzés.

De nem kell félnetek, mert az ember élete olyan, mint egy szépen

megszövött anyag. Biztosan láttatok már szövőszéket. A minta sorról sorra kerül be az anyagba és amikor kész, nem lehet többet eltávolítani, csak ha felfejtjük az egészet. A ti gimnáziumi éveitek most már örökre bele vannak szőve az életetekbe. Egy minta, egy lenyomat, ami mindig ott lesz. Csak ennyit kell mondanotok: 2001-től 2005-ig a Szentendrei Református Gimnázium tanulója voltam és máris ott lesz újból Kiss Székely tanár úr, a focicsapat, az erdélyi kirándulás, a biciklizések, bulik, az osztály. Ott lesz ez a templom is, ahol annyi áhítaton vetünk közösen részt. Ott lesznek a bibliai igék, amik hétről hétre behullottak a lelketekbe, az énekek, amiket a reggeli áhítatokon együtt megtanultunk. Ha nem tudjátok, hogyan tovább, vegyétek elő a négy évnek ezt a szépen szövött mintáját és nézzétek meg, biztosan továbbsegít benneteket.

Tudom, hogy ma Ti vagytok az ünnepeitek. Nektek szól a zene, ének, azért díszítették fel a többiek az iskola minden zugát virággal, hogy Ti örüljete. Ez az emlék is belekerül majd a szépen szövött mintába. De ha alaposan megnézik azt a mintát, van ott még valami. Most még alig látható, de az elkövetkezendő évek folyamán majd kitisztul, kifényesedik és annál jobban világít, minél idősebbek lesztek. Ez pedig nem más, mint a születek szeretete ebben az elmúlt négy évben. Nem tettek ők mást, csak voltak. Biztosították a háttérrel, a meleg lakást, a tápláló ételt, a tiszta ruhát, a könyveket, a vizsgadíjakat, a kirándulási költségeket, hogy ti boldogok lehessetek. De sokszor láttam őket az elmúlt négy évben ragyogva örülni vagy ag-

gódva szomorkodni. Mindig ott voltak, amikor kellett és tapintatosan hátraléptek - mint ma is - hogy egyedül állhassatok a dicsőség rivaldafényében. Ne felejtsetek el ma megköszönni nekik, hogy ők is beleszótték életük négy évét a kialakult szép mintába.

Kívánok nektek sikerekben gazdag további éveket, először persze jó érettségit és felvételit. És ha bármi gondotok lenne, nézzetek csak meg az elmúlt négy év mintáját és az alapján visszatáltok hozzánk. Mi itt leszünk és segítünk, mert a mi életünk szála is ott futott 2001 és 2005 között a tiétekkel.

Isten segítsen benneteket!

dr. P. Tóth Béláné

Búcsúzunk

Mielőtt a búcsúének felzengene ajkunkról,
Emlékezzünk meg pár szóval kedves tanárainkról:
S mivel mindig mindenhez volt egy utolsó szavunk,
Tanárainktól ezért most versformában búcsúzunk.

Földrajzórán és fizikán sosem voltunk szentek,
Sőt az egész épület a mi szavunktól zengett.
Tanár úrral mégis mindig megértettük egymást,
Szeretnénk hát megköszönni a sok gyámolítást.

Zsoltár, népdal, komolyzene, minden volt a palettán,
Mit fejünkbe énekelt be Tanárnő csak úgy spontán.
Szolfézs, kotta, C-dúr, A-moll, máig sem értjük mik ezek,
De minden velük töltött percre szívesen emlékezek!

Táncoslábú zsiványokként jártunk tangót, quicksteppet,
Bár a karaktercipőnkől már első nap elég lett.
Tanárnő az osztályunkat mindig nagyon szerette,
S a sok nehéz tánclépést a kobakunkba beverte.

Kémiából két évig gyúrtuk itt a padokat,
Atomokkal s elemekkel traktáltuk az agyunkat.
Legizgibb a vizsga volt 10. osztály végén:
Jókat röhögtünk egymás halálravált képén.

Sok szép képet rajzolgattunk minden egyes héten,
Bár a 2B-s ceruzánk nem volt nálunk éppen.
Portré, csontváz fejünkbe a rajzlapra vándorolt,
Majd később e sok szép portré több mókának tárgya volt.

Magyarórán mindig csönd volt, csak a háttér duruzsolt,
Ady, Babits: ők zajongtak, ha fejünkben a hely szűk volt.
Dogát írni? Nos ez egyhez nem fűlött soha fogunk,
Most sajnáljuk, hogy több jegyet magyarból már nem kapunk.

Kun tanár úrral az órák mindig kellemesen teltek,
Főleg mikor a táblára függvények kerültek.
Deriválás, integrálás, azok voltak szép napok,
Persze e sokféle jóból nem mindenki kaphatott.

Guten Tag! Kezdtük az órát, ich melde Ihnen mindennap,
S már tudtuk is hogy hol a határ, nem telt bele egy hónap.
Mindig a határon jártunk: Alles in Ordnung? Nein, nein, nein!
Wörter gelernt? S hátunkon az összes szórszál égnek állt.

Segítő jó angyalunk: Sára tanárnő,
Történelemtanításban nagyon törtető.
Széchenyit és Kossuthot a fejünkbe oltotta,
Történelemszeretetünk fel-fellobbantotta.

Angol órán tanultunk sok németet és franciát,
De ógörögéből és latinból is kaptunk néhány plusz órát.
Tanár úrral rengetegszer együtt jókat nevettünk,
Most köszönünk meg hát mindent, amit ő tett értünk.

Igazgatói irodába jártunk gyakran, hetente,
S ezt az osztály sok esetben nem igazán szerette.
De végül is minden jó lett, lelkibékénk helyreállt,
Köszönettel hagyjuk el hön szeretett iskolánk.

Tiszteletes Úrnak kérem tisztelettel jelentjük,
Hogy az elmúlt négy év során nem sikerült felnőnünk.
Bár háttal már három éve nem kezdünk el mondatot,
S Kant és Platón is lassacskán a fejünkbe vándorolt.

Idén hittanóránk sajnos nem túl sok volt,
De az a heti egy-kettő jó hangulatban folyt.
Énekeltük, daloltuk Isten dicsőségét,
S megvitattuk Tanárnővel életünk értelmét.

Tornaórán Köck tanár úr megmozgatta izmaink,
Felgyülemlett a sok tejsav, s mi csak nyögtünk, már megint?
Gimnasztika s fekvőtámasz elől nem volt menekvés:
Hajrá lányok, csináljuk csak! Így tovább, ez még kevés!

Szilágyi tanárnőnek állítunk most emléket,
Eme versszak szóljon hozzá, zengjen neki az ének!
Óráin a testmozgást megszerettette velünk,
Bár a sok-sok futás helyett focizni szerettünk.

Bernadett tanárnő vette át a helyét,
Mikor minket meglátott fogta is a fejét.
Egy kis kondi és foci helyre tett bennünket,
Holmi kicsi testmozgás nem szegte kedvünket.

A sorból bizony Gizi nénit sem szabad most kihagynunk, ebédfizetés ügyében mindig hozzá fordultunk. Jó nénénknek mindenkihez volt néhány kedves szava, Nem csoda, hogy szünetenként tele volt az iroda.

Utoljára osztályfőnökünkől búcsúzunk, Hiszen neki köszönhetjük legtöbb szép napunk. Védett, pátyolt, gyámoltott, megszervezte életünk, Ezért mostan neki is köszönetet rebegünk!

Iskolánkról eszünkbe jut sok együtt töltött pillanat: Rosszaságok, csínytevések minden mi van az ég alatt. Csakhogy most az időnk lejárt, most már végleg búcsúzunk: Isten áldja iskolánkat, s kitartó tanári karunk!

Kriván Andrea Gyópárka 12.a

Tavaszi kiruccanás, avagy gimnazisták a természet lágy ölén

Atavasz beköszöntével Veszelka tanár úr kirándulást szervezett, mint már oly sokszor az eltelt évek során. Az iskolánál gyülekeztünk, és hogy erőt gyűjtünk, fagyiztunk egyet a városban. Buszal mentünk fel Szentlászlóra, ahol az első fényképek is megszülettek (mivel a fényképezőgép sokunk bánatára mindig kéznél van). Célállomásunk a Százholdas Pagony volt, ahova sajnos nem jutottunk el, így csak a közeli rétre sétáltunk le nagy lelkesedéssel. Útközben Veszelka tanár úr magas röptű eszmefuttatásban és a természet tavaszi pezsdülésében gyönyörködöttünk. A réten megpihentünk, de nem bírtunk sokáig nyugton maradni, ezért úgy döntöttünk, hogy számháborúval frissítjük fel magunkat. A csapatok keményen küzdöttek, kisebb-nagyobb sikerekkel

(és sérülésekkel). A kimerítő küzdelem után egy időre békét kötöttek a csapzott "katonák". Fáradalmainkat nem pihenhetjük ki teljesen, mert a fiúk rögtön elkezdték szervezni a focicsapatokat. Sokan fociztak, de voltak, akik inkább a tollasozást választották. Tanár úr is gazdagította a játékot bravúros góljaival. Az ellenfél azonban töretlenül küzdött, így végül megnyerték a mérkőzést. Próbáltunk minél nagyobb iramban Pilisszentlászló felé rohanni, hogy elérjük a buszt, bár ez nem mindenkinek sikerült. A buszvezető azonban megszánt minket, így sikeresen (és holtfáradtan) visszaértünk a sulihoz. Hamarosan újult erővel vágunk neki egy hétvégi túrának, ezúttal az éj leple alatt.

Zsé-BT

Kémikusok Halason

A Református Középiskolák Országos Kémiaversenyét idén hetedszer rendezték meg Kiskunhalason. Minden évfolyamról egy diák indulhatott iskolánként.

Dél körül megérkeztünk Kiskunhalasra. Az iskolához menet fagyiztunk. Délután megnéztük az egyik kiskunhalasi szakközépiskolát, itt a református gimnázium tanulói színdarabban vártak minket, amit a szakközépiskola dísztermében adtak elő.

Reggel nehezen ébredtünk! Reggeli után áhítaton vettünk részt, majd mindenki gyűjthetett még bátorságot és elkezdődött a verseny. A 7. és 8. osztályosok 60 percig írták a feladatlapjukat. A nagyobbak 120 percen át dolgoztak rajta, ezután nekik laboratóriumi forduló is volt.

Miután mindenki befejezte a versenyzést, megebédeltünk és összehajoltunk az útra.

Délután a Csipkeházban európai találkozót rendeztek. Ez nagyon érdekes volt, mivel több ország csipkét is meg lehetett nézni, sőt be is mutatták hogyan készítik ezeket a híres kézimunkákat.

A visszafelé úton mindenki megnézhetett a kijavított dolgozatát, ebből lehet a legtöbbet tanulni. Mivel fáradtak voltunk, így aludtunk és beszélgettünk a vonaton. Élmenyekkel telve szálltunk be az autókba.

Nagyon jól éreztem magamat, és sok barátot is gyűjtöttem ez alatt a két nap alatt. Remélem, jövőre többen képviselik a mi iskolánkat is és ugyanilyen jól fogják érezni magukat!

Tóth Eszter 8.a

Országos verseny Nagyecsedben

Az idén is nagy erő-bedobással készült gimnáziumunk csapata az SDG szervezésében sorra kerülő országos Biblia-ismereti versenyre. A huszonnégy magyar református gimnázium közül húsz küldte el csapatát Nagyecsedre, Batori István szülőhelyére, amely Szentendréről hét és fél óra vonat utazással elérhető, Mátészalka és az országhatár közt található város.

Itt van az ország legkisebb református gimnáziuma, mindössze négy osztály, de hatvan személyes kollégium kapcsolódik hozzá. Ezt az iskolát egy egykori TSz-központ egy emeletes épületének átalakításával hozta létre a helyi egyházközség (hasonlóan a mi tűzoltó-laktanyából lett iskolánkhoz), és nagy szeretettel és gondossággal tartják fenn úgy a helyiek, mint a környékről bejáró vagy bentlakó fiatalok számára.

A fogadtatás és a vendéglátás tökélete-

sen megszervezett és rendkívül meleg hangulatú volt. Csak egy példát említek: a verseny és az ebédelés színhelyétül szolgáló gyülekezeti központ jó két kilo-

méterre esett egymástól, így hát mozgósították a városban található lovas hintókat és azokon röptették a vendégeket egyik helyről a másikra - a versenyző diákok és kísérő tanárjaik nagy megelégedésére, a városbeli szájítató népeknek pe-

dig nagy szemlélni valójára. Egyébként a parányi kollégiumban illetve családoknál került sor az elszállásolásra, ami sok érdekes találkozásra, beszélgetésre adott módot az ország keleti szélén élő református fiatalokkal és felnőttekkel.

Szentendrei Református Gimnáziumunkat a 10. c. osztály csapata, Kocsis Réka, Móricz János és Zákányi Borbála képviselte, akik a Római levélből kiírt versenyen az országos tekintetben előkelő negyedik helyet érték el.

Mint az eredményhirdetésekor kiderült, mindössze néhány pont döntött az első öt helyezett között, aztán nagy szünet jött és úgy következtek a többi iskolák. A szép eredmény értékét az is mutatja, hogy olyan nagy múltú iskolákat tudtunk megelőzni, mint a Debreceni Református Kollégium, a sárospataki, pápai kollégium csapatai vagy a budapesti Baár-Madas Gimnázium. Gratulálunk a versenyzőknek!

dr. P. Tóth Béla

lp. felkészítő hittan-tanár

Tanári arcképcsarnok

Nagy Bernadett tanárnő testnevelés

Bernadett tanárnő a második félévben érkezett hozzánk. Ebben a hónapban öt kérdeztem meg:

Hol tanított ezelőtt?

Szentendrén, a Katonai Főiskolán volt az első igazi munkahelyem, ahol 18 évnél idősebb fiúkat tanítottam, akikből harckocsizók, lövészek és felderítők lettek. A hangsúly a fizikai felkészítésre került, sokat futottak, erősítettek és úsztak.

Mi a kedvenc sportja?

Több kedvenc sportom van. Van olyan, amit igazán TV-n szeretek nézni, ilyen a magas szintű labdarúgás, vagy pl. élőben nagyon sok vízilabda mérkőzést néztem meg.

11 évig kosárlabdáztam NBI/B-ben, játszani még mindig nagyon szeretek, illetve vívtam pár évet, így ez a

sport is közel áll hozzám. Most már csak úszni és kerékpározni van időm (vagy energiám?), de ezt rendszeresen, kb. heti 10 km-t úszom, és 180-200 km-t biciklizem.

Milyen tervei vannak?

Iskolához kapcsolódó terv, hogy a ko-

sárcsapat minél többet tudjon megvalósítani a játékból, fejlődjön technikai- és fizikailag, a tagok összeérjenek, mint csapat. Ezen a nyári tábor sokat fog javítani. Jövőre szeretnék tornákon is indulni velük.

Terv, de talán több is annál, hogy újra tudjunk a Katonai Főiskolára úszni járni. Ez főleg a gyógytesiseknek, illetve azoknak lenne fontos, akik az úszó-technikájukkal kevésbé elégedettek.

Saját célom, hogy a Balaton Átúszáson jobb időt ússzak, mint tavaly, és el tudjak indulni néhány országúti kerékpáros versenyen.

Szeretnék magas hegyekbe is kijutni sziklát mászni a nyár folyamán. A legfontosabb célom egy saját lakás "megszerzése" lenne, de ez sajnos még nagyon vak terv.

Köszönjük a válaszokat, jó munkát kívánunk!

Kassai Gyöngyi 7.a

Templin

Iskolánk évek óta kapcsolatban van a németországi Templin-ben lévő Waldhofschule-val: ide mennek minden nyáron a KULCS ösztöndíjasok három hétre.

2004 őszén egy kedves levél érkezett Templin-ből, amiben a Szentendrei Református Gimnázium összes német szakos tanárát meghívták egy hosszú hétvégére magukhoz. Fruzsina tanárnő lábsérülése és Beatrix tanárnő betegsége miatt végül is hárman keltünk útra. Schusztér tanár úr remek autóvezetése és az osztrák illetve német autópályák nagyszerű volta ellenére is 14 órába telt, mire odaértünk. Vendéglátóink a három nap programját német alaposággal készítették elő: nem volt abban egy felesleges perc sem. A rendelkezésükre álló rövid idő alatt szerettek volna minél többet megmutatni abból, ami kitölti az életüket.

Vasárnap délelőtt a templini evangélikus templomban vettünk részt egy családi istentiszteleten, ahol a tiszteletes úr a jó pásztorról beszélt, aki nem hagyja magára az elveszett bárányt. A jelen lévő gyerekek nagy örömeire illusztrációként egy igazi juhász sétált be a templomba, oldalán egy terelő kutyával, majd a bánatosan bégető bárány is előkerült egy oszlop mögül. A bátrabbak meg is simogathatták, a félénkebbek csak szüleik mellől nyújtogatták a nyakukat. Az izgalmas istentisztelet kereszttelővel ért véget. Az ünnepeltek mindhárman a Waldhofschule már

tizenéves tanulói voltak, akik saját kérésükre részesültek a keresztség sákramentumában.

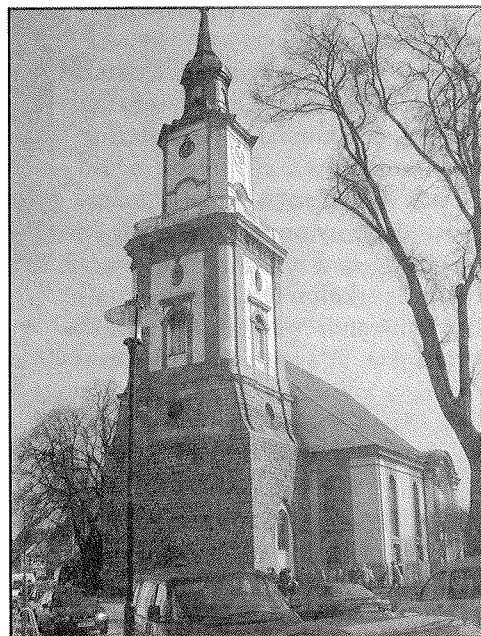
Délután Berlinbe kirándultunk, ami különösen Mária tanárnőnek és nekem volt nagy élmény, mert mi jártunk ott még azokban az időkben, amikor a Brandenburgi kaput fegyveresek őrizték. Az akkori kedvetlen, szürke város azóta modern épületekkel teli világvárossá nőtte ki magát, az Unter den Linden tele volt fel-alá sétáló emberekkel.

Hétfőn reggel arra ébredtünk, hogy az ablakunk alatt egyre-másra állnak meg a kisbuszok és hozzák-hozzák az újabb gyerekeket. Mivel ez az iskola testi és szellemi fogyatékos gyerekek ellátására szakosodott, bizony sokuk tolókkocsival együtt érkezett. Két éve már "normál" osztályok is indulnak, ahol a tanulóknak csak egy bizonyos százaléka küzd tanulási vagy magatartási nehézségekkel. Ők csoportban tanulnak, egyszerre három pedagógus illetve nevelő is gondjukat viseli. Náluk látogatunk egész délelőtt órákat, majd újságírókkal készített interjúk, szülőkkel, tanárokkal való tanácskozás következett. Együtt tervezgettünk, gondolkodtunk, hogyan lehetne a két iskola kapcsolatát a jövőben szorosabbra fűzni.

Délután a környéken kirándultunk. Erdők, tavak, hévízre épült gyógyfürdő, kastély, kolostor romok, ma-lom, kis fa templom – egyik ámulatból a másikba es-tünk. Nem is tudtuk, hogy ösztöndíjasaink már évek óta ilyen remek helyen tölthetik a szabad idejüket!

Kedden folytatódott az iskola és az azt körülvevő létesítmények felderítése. Kiderült, hogy a Stephanus Alapítvány kollégiumot is működtet itt azoknak,

akik nem tudnak minden nap hazajárni. Van még óvoda a legkisebbeknek, egy állatkert, simogatni való állatokkal, lovak a lovagló terápiához, az iskolából kikerülő fogyatékos felnőtteknek pedig mindenféle műhely, ahol dolgozhatnak és így teljes életet élhetnek. Számomra a legmegdöbbentőbb élmény az volt, hogy a dolgozók, tanárok, segítők mindenütt jókedvűek és barátságosak voltak, lelkesek és bizakodók, pedig a munkájuk százezre nehezebb és reménytelenebb, mint a miénk itt Szentendrén.

Kedd délután Templin városával ismerkedtünk, kezdve a Városházán, ahol a képviselőtestület vezetője fogadta ünnepélyesen delegációnkat.

Másnap, a hazafelé vezető ugyan-csak 14 órás út alatt bizony volt miről beszélnünk. Ez alatt a három nap alatt olyan élményekben volt részsünk, amik alapjainkban megráztak bennünket. Nagyszerű emberekkel ismerkedtünk meg, akik időt és fáradságot nem kímélve törődnek azokkal, akiknek erre a legnagyobb szükségük van, hiszen – önhibájukon kívül – születésükkor az élet nehézség oldalára kerültek. Örülök, hogy megismerhettük őket és remélem, hogy szeptemberben, a viszont látogatáskor Ti is találkozhattok velük.

Dr. P. Tóth Béláné

Az Egyesületről..

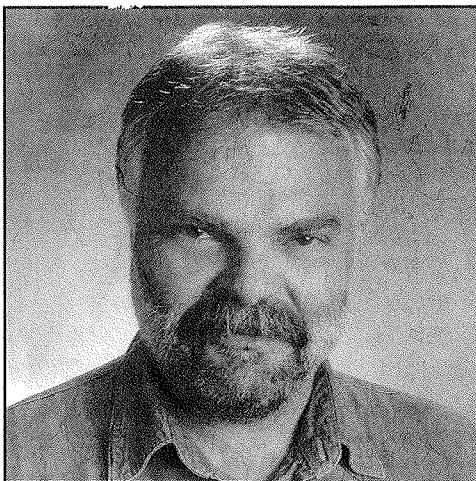
Kedves Szülők!

Engedjék meg, ha ismeretlenül is, de ezzel a levéllel megszólítom Önöket!

Április 28-án tartott tisztújító közgyűlésén a Szentendrei Gimnázium létrehozására és támogatására Egyesület új elnökséget választott. Akik a szülői értekezleten ott voltak már hallhattak erről, de ezúton is szeretnénk néhány mondatban tájékoztatni Önöket.

Amikor gyermekeink elkezdtek tanulmányaikat a Gimnázium új falai között, mindannyian sejtettük vagy tudtuk: ez egy életre szóló döntés volt. Nem a röpké és mégis egész életre nyomot hagyó nyolc év miatt. De az a tudás, hitbéli elmélyülés és erkölcsi tartás okán, amellyel tanáraink vértetik fel fiainkat, lányainkat. A szentendrei Református Egyházközségnek, az Egyesületnek és eddigi elnökségének hihet-

lenül nagy és áldozatos munkát kellett végeznie ahhoz, hogy ma működhessék és megfelelő tárgyi és szellemi feltételek között működjenek a Gimnázium.

Ám az első érettségiző osztályokkal nem ért véget a feladat. A mai világban nekünk szülőknek minden okunk, jogunk és kötelességünk meg

van, hogy továbbra is segítsük a Gimnázium működését, a tanárok-nevelők munkáját. Gondoltak-e már arra a seregnyi szakkörre, versenyre, táborra, szabadidős rendezvényre, amelyekre a tanárok a szabadidejük-ből áldoznak. Többek között az Egyesület ezekben is szeretné továbbra is segíteni őket.

A diákok közül arra érdemeseket négy különféle ösztöndíjjal is támogatjuk. Magát a Gimnáziumot segíteni cselekvésen túl anyagiakban is tagdíjainkból, adományokból, esetleges pályázatokból tudjuk.

A jó hír: feladat van bőven.

Remélem Önök közül minél többet üdvözölhetünk az Egyesület tagjai közt ezután.

Hívunk és várunk minden szülőt, nagyszülőt, keresztszülőt, barátot és ismerőst sorainkba!

Áldás, békesség, baráti üdvözléssel,

Becságh András
elnök

2005.május 15.

Újra szól a harang

61 év után újra "hármaznak" a szigetmonsitori református templomban. Úgy tűnik, szerencsés csilagzat alatt születhettem, mert:

1. Akkor fordultam iskoláskorba, amikor az idő kereke is átfordult a harmadik évezredbe.

2. Már ötödik osztályban megoldódott a továbbtanuláсом. Olyan iskolába jutottam be, ahová csak minden harmadik jelentkezőnek sikerült. Otthon érzem magam.

3. Olyan eseménynek lehettem szemtanúja, - sőt szolgálhattam is - ami megint csak keveseknek adatott meg: harangszentelés volt a szigetmonostori gyülekezetben, ahol verset mondtam.

Közel 61 éve a háború utolsó nyarán (1944. aug.) besorozták a református templom középse - akkor a legrégebbi - harangját. Sokan élnek még azok közül, akik gyermekként, vagy fiatal felnőttként megélték ezt a

szomorú eseményt. Láthatták, amikor ledobták a harangot a toronyból, megsiratták amikor szekérre tették és elvitték. Mintha a szívükből téptek volna ki egy darabot. Az akkor készült képekből kiállítást rendezett Molnár Zsolt. Az emberek legféltettebb kincseiket hozták el. Érdekes volt látni, ahogy a résztvevők találgatták, kit is láthatnak a képeken. A régi harang 109 kg-os volt, az új 140 kg.

Díszítése: babérkoszorú vesz körül egy Biblián álló gyertyát azok emlékére, akik a háborúban életüket áldozták és a harangéra is, ami akkor elhallgatott.

Felirata: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik meg vagytok fáradva, és én megnyugvást adok nektek." (Mt 11;28). Alatta: "Szóljon ez a harang a 60 évvel ezelőtti honvédelmi célra elvitt harang emlékének és mindazokért akik a háborúban a hazáért az

életüket áldozták." Második oldal: "Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje." (1 Kor 15,20)

A harang L. T. és a gyülekezet nagylelkű adományaiból újjátartott meg 2004-ben. Feldíszített asztalról indították meg erős kötelekkel kibiztosítva, a templom ajtaja előtt. Nem láttam hány erős férfikéz kapaszkodott a kötélbe, hogy vigyázza a harang útját, de annyi biztos, hogy vigyáztunk, akik ott voltunk, tágra nyílt szemmel, imádsággal, énekléssel. A toronyban többen is várták. Felemelő érzés volt látni, ahogy méltóságteljesen emelkedett a magasba. Le sem tudtuk venni a szemünket róla - én egyszer ugyan körülnéztem, vajon más is olyan áhítattal nézi-e. Amikor leemelték az ablakon, valaki az ünneplők közül megszólalt: Alleluja! Szerencsésen hazaérkezett. Istennek hála!

Juhász Norbert 5.a

Bíztató

Alig egy hónapnyi idő hiányzik az aratás kezdetéig. Virágos János napja - az év leghosszabb nappala s legrövidebb éjszakája igen közel van már. Talán egyetlen olyan ünnepe nincs az évnek, amelyben a természet úgy főnódna össze az ember életével, mint éppen ezen a napon.

A régiek úgy tartották, hogy ezen a napon szakad meg a gabona gyökere, azontúl nem nő, hanem csak érik.

Kedves osztályom, a ti gyökereitek is most szakadnak el, elváltak iskolátoktól, s csak azt kívánjátok, hogy ezután csak az érés várjon titeket.

Szépapáitok, szépanyáitok gyermekkorában itt, mai iskolátoktól nem is oly távol, még talán ringó búzáta volt, s a természet az önmaga háboríthatatlanságában ünnepelhette a legrövidebb éjszakát.

Ma mi vagyunk itt. Várjuk, hogy végtelen dúdolásunk izzítsa fel közöttünk a véges teret. Ne hideg sugár maradjon csupán a szemek tekintete, de

"okos szenvedély, kétkedő hit,
működtessétek egymást kereső
tekinteteink lézereit."

s "olvasszon világ-nagy termeket
körénk az Ének."

Az Ének, ez a parttalan pentaton dal, ami bölcsőtök mellett elhangzott már, s ami azóta is fel-felcsendül, és amit fűjni kell tovább,

"nem hagyni, hogy a fenyvesek
zöld tűkkel beférceljék
mindazt, mi mítoszتان már,
de lelkiismeret még."

Régen tűzugró Virágos János napján a falvak határában lángra lobbanó farakás átvirrasztatta az emberekkel az év legrövidebb éjszakáját.

A regös ének így szól:

"Tűzét megrakoljuk, négyszögre rakoljuk,
egyik szögén ülnek szép öreg emberek,
másik szögén ülnek szép öreg asszonyok,
harmadikon ülnek szép ifjú legények,
negyediken ülnek szép hajdon lányok..."

Lányok és legények, elballagottak, az a hajdani tűz ma is itt van: körötte állunk mi - iskolátok szellemi tűzrakása körül.

A mese nélküli valóság: itt álltok, huszonheten a tűző napon vagy zuhogó nyáreleji záporban s várjátok azt a melengető szikrát, amivel iskolátok útnak ereszt. A paraszat, ami talán fel-felizzik bennetek évek, évtizedek múlva is.

Ne várjátok reá: a parázs bennetek izzik, mert ti magatok vagytok azok. Nekünk - itt maradónak - csak annyi tisztünk van, hogy még egyszer reátok fűjünk, fényt - lángra lobbanót - csihilunk belőletek.

Benedek Elek, a nagy mesemondó szavával tolmácsolom iskolátok, iskolánk búcsúzó, igaz szavát:

"Nem vagyok csillag, csak rőzsetűz, de az, amíg él, meleget tud adni egyszerű embereknek."

Ez a megtartó szó ettől a százszor átkozott és áldott is-

Nagykövet ösztöndíj

Pályázati kiírás

Szeretnéd képviselni gimnáziumunkat külföldön,
a Magyar Református Iskolák Találkozóján?
Szeretnél megismerkedni más református iskolákba járó diákokkal?

Tudsz szépen szavalni, felolvasni, énekelni, zenélni?

Szeretsz utazni, idegen tájakat megismerni?

Megérdemled, hogy pont Te nyerd meg ezt a lehetőséget?

Megfelelsz a kiírási feltételeknek?

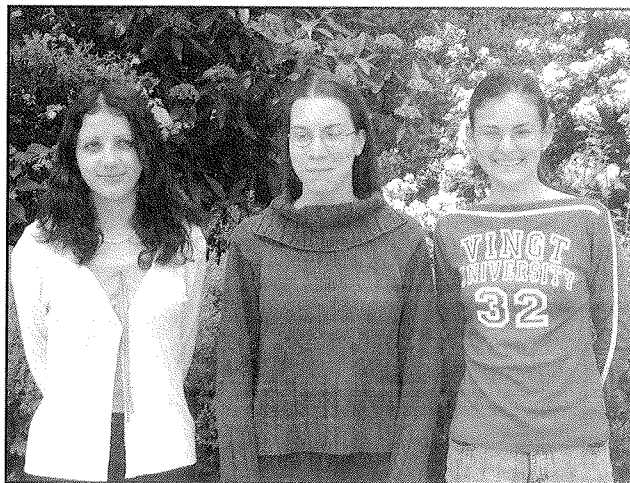
Megpályázható cél:	5 napos út Erdélybe
Jelentkezhetnek:	a 9.10.11. évfolyam diákjai
Az utazás időpontja:	2005 július 14-17.
Odajutás:	autóbussszal, együtt
Elhelyezés:	kollégiumban

Ha igen, akkor azonnal (de legkésőbb május 11-ig)
nyújtsd be a pályázatot az igazgatói irodában!!!

A pályázatokat egy 5 fős bizottság értékeli ki.

Eredményhirdetés:

Május 15-én (hétfőn)
a hétkezdő áhítaton.

Az idei nyertesek: Istenes Bernadett 11.a,
Kocsis Réka 10.c, Gulyás Renáta 9.a

kolától, AKI alig két évvel idősebb, mint az átlalatok itt eltöltött négy esztendő. Egy iskola életében rövid idő, tinéktek, búcsúzóknak: életetek végtelen ideje ez a négy esztendő.

A végtelen időbe és véges térbe kilépve, elhagyva szellemi otthonotokat, vezessen intelme Sütő András írónak:

"Azért vagyunk a világon, hogy szavainknak otthonot teremtsünk benne."

Kelt 2005 pünkösd vasárnapján

Kiss Székely Zoltán

AIDS, a világjárvány

A betegség történelmi háttere:

Az AIDS betegség vírusa a zöldmajomról származik, amely Afrikában őshonos. A vírus a majomban úgy mutálódott, hogy az embert is képes megfertőzni és megbetegíteni. Történelmileg az első megfigyelt esetek közé tartoznak a homoszexuálisan aktív Haiti-i férfiak közötti fertőzések. 1987 körül a betegséget „Fiatal Haiti-i homoszexuális férfiak ismeretlen eredetű lymphadenomegáliája”-nak, az egész testre kiterjedt nyirokcsomó megnagyobbodásának nevezték el. Ez után az Egyesült Államokban is megjelentek az első esetek. Az orvosok nem tudták, hogyan kezeljék a betegséget, mivel a betegség kórokozóját és terjedési útját nem ismerték. Viszont találhatunk egy jól dokumentált esetet, egy 1946-ban született norvég tengerészt, aki sokat utazott Nyugat- és Kelet-Afrika között. 1976-ban az egész család meghalt és a kórboncolásnál emeltek ki nyirokcsomókat, amelyeket konzerváltak. Hús évvel később sikerült norvég tudósoknak ezekből a nyirokcsomókból kimutatni a HIV-vírust. Így bebizonyosodott, hogy a norvég tengerész és családja az AIDS betegség áldozatává lettek.

Az AIDS betegség és a kezelése:

Az AIDS betegség vírusa a HIV-vírus, a zöldmajomban úgy mutáló-

dott, hogy az embert is megfertőzte. A HIV-vírusa a test nyiroksejtjeit átprogramozza és így a test immunrendszerét működésképtelenné teszi. Az orvostudomány ma még nem rendelkezik az oki gyógyítás lehetőségével. Nincsenek direkt a HIV-vírusra elpusztító gyógyszereink. Úgyanakkor lehet kezelni azokat a másodlagos betegségeket, amelyek a szervezet immunvédekezésének meggyengülése következtében többnyire baktériumok és egyéb vírusok okozta fertőzések formájában jelentkeznek az AIDS betegség lefolyása során. Ezek sokszor tüdőgyulladás, vérmérgezés-szerű állapotok, agyhártyagyulladás és egyéb súlyos fertőző betegségek. Ilyenkor erős antibiotikumokat és nagy dózisban vitaminokat kell adni. Minden HI-vírus fertőzöttet ki kell oktatni a betegség terjedésének lehetőségeiről és szexuális életére vonatkozó tanácsokkal kell ellátni.

A betegség elterjedésének okai:

A járvány "motorja" a kritikátlanul sok partnerkapcsolat heteroszexuálisok, homoszexuálisok és biszexuálisok között egyaránt, a védelem nélküli vaginális és anális közösülés, az orális szex, ami a férfiakra és a nőkre egyaránt fertőzőveszélyes és az intravénás drogadagolás. A betegség megelőzése: Tekintettel arra, hogy a betegség vérrrel történő kapcsolatokkal, ill. intravénás

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Szalai Katalin 5.a
Belloni Tamara 6.a
Kassai Gyöngyi 7.a
Tóth Eszter 8.a
Varga Bence 9.b
Batka Balázs 10.a
Kocsis Réka 10.c
Kun Hajna 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

droghasználattal, esetenként nem kellően kivizsgált vér átömlesztésével terjed, a megelőzésben a felelősségteljes, korrekt párkapcsolatoknak, a drogélvezet káros szokása visszaszorításának, a vérkészítmények szűrésének van nagy jelentősége. Felértékelődött az óvszerek kiterjedt használatának fontossága is.

Hubbes Péter Hilmár 9.a

Hubbes Péter Hilmár 9.a

A HIV/AIDS betegek száma:2004.December.31

Év	Férfi	Nő	Anonym	Összesen
1985-1999	633	91	109	833
2000	38	10	0	48
2001	55	27	0	82
2002	65	13	0	78
2003	53	10	0	63
2004	60	12	0	72
Összesen	904	163	109	1176

+ Korrigált adatok

A regisztrált HIV-fertőzött személyek, rizikócsoporthoz megoszlása.

Év	Rizikócsoporthoz									Összesen
	Homo/Biszexuális	Hetero-Szexuális	Hemofiliás	Transzfúziós Receptiens	Intravénás kábítószerélvező	Nosocomialis	Maternalis	Ismeretlen	Anonym	
1985-1999	430	120	32	20	6	12	3	101	109	833
2000	17	16	0	0	1	0	0	14	0	48
2001	35	20	0	2	3	0	0	22	0	82
2002	35	26	0	0	1	0	0	16	0	78
2003	34	18	0	0	1	0	0	10	0	63
2004	44	13	0	0	2	0	0	13	0	72
Együtt	595	213	32	22	14*	12*	3	176	109	1176

*importált esetek